

Handleiding

e-MJV Bepalingsprotocol

methaan emissies

Olie- en gasector

INLEIDING

Sinds 1999 rapporteren bedrijven in Nederland jaarlijks hun milieuprestaties aan de overheid in een milieujaarverslag (MJV). Vanaf 2010 gebeurt dit digitaal via de eMJV applicatie, waarin vaste rapportage thema's zijn opgenomen.

Voor de meeste bedrijven is dit via de Wet milieubeheer wettelijk geregeld in de EPTR¹. De Nederlandse Olie- en Gassector - verenigd in Nogepa - valt daar niet onder, maar jaarlijks brengt elke operator een eMJV uit op basis van een convenant² tussen Nogepa en het Ministerie van Economische Zaken (thans EZK) uit 2012. Hierin zijn tevens de verplichte rapportages in het kader van Ospar (water) en MJA (energie) betrokken.

In de diverse modules van het eMJV rapporteert de Olie- en Gassector over negen thema's:

1. Algemene gegevens
2. Productiegegevens
3. Overzicht offshore installaties
4. Energie (electriciteit, aardgas en overige brandstoffen, warmte)
5. Lucht (ozonlaagaantasting, broeikas effect en verzuring)
6. Emissies naar Water (productiewater, hemel-, schrob-, en spoelwater, displacementwater, zware metalen en benzeen, incidentele lozingen)
7. Afval drilling (muds en cuttings)
8. Lokale thema's (milieuzorg)
9. Energie- en brandstofgebruik (MJA monitoring en Energie Efficiency Plan, EEP)

Na indiening wordt het eMJV door Staatstoezicht op de Mijnen (SodM) beoordeeld en na instemming goedgekeurd namens het bevoegd gezag (Minister van EZ&K). De gegevens uit het eMJV worden vervolgens door het RIVM verder bewerkt voor Europese rapportages en statistische doeleinden.

Om de benodigde data voor het eMJV te genereren, beschikt elke operator over een bedrijfsspecifiek milieu registratie- en rapportagesysteem. De werking van deze systemen valt onder het toezicht van SodM: zo werd medio 2014 het inspectieproject "Emissieregistratie" uitgevoerd.

In 2017 werd na kamervragen over methaan emissies in de E&P sector door Nogepa geconstateerd dat voor de rapportage van methaanemissies per operator specifieke uitgangspunten werden gehanteerd. Enerzijds kwam dat door verschillende bedrijfsinterne methodieken tussen operators onderling, anderzijds omdat de categorieën voor methaanemissies binnen de eMJV applicatie op verschillende wijze werden geïnterpreteerd. Hierdoor bleek de rapportage van methaanuitstoot tussen de operators onderling niet eenduidig. Nogepa heeft omwille van de consistentie een bepalingprotocol voor methaanemissies ontwikkeld, wat in dit document wordt geïntroduceerd.

---

¹ European Pollutant Release and Transfer Register

² Convenant Milieujaarverslaglegging Olie- en Gasindustrie, 2012

1. METHAANEMISSIONS IN DE OLIE- EN GASPRODUCTIE

1.1 Methaan emissies bij boringen naar olie en gas

Voorafgaand aan olie- en gaswinning vinden boringen plaats om het reservoir te bereiken en productieputten te realiseren. Bij de booractiviteiten vindt emissie van methaan plaats via de uitlaatgassen van stookinstallaties waarmee aan boord van het booreiland elektriciteit wordt opgewekt. Ook bij het testen van de nieuwe productieput, waarbij gas door verbranding in het minder schadelijke CO₂ wordt omgezet, gaat er een klein deel van het gas – en dus methaan -door onvolledige verbranding de atmosfeer in.

1.2 Methaan emissies bij de productie van olie en gas

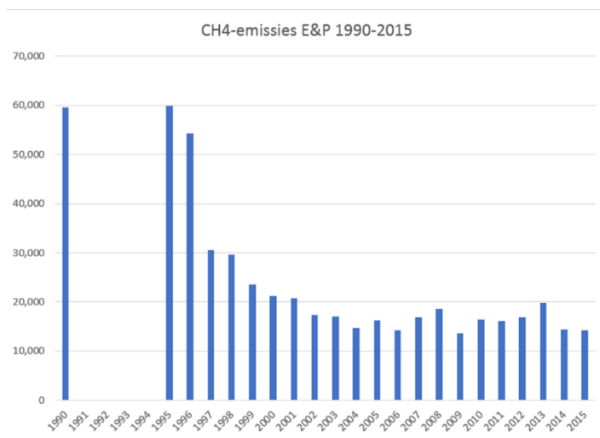
Bij zowel de productie van aardolie als de productie van aardgas komen methaan emissies voor in de diverse processtappen. Bij gasproductie bestaan die kort gezegd uit het afscheiden en behandelen van (formatie/productie) water en aardgascondensaat, het drogen van het aardgas en het comprimeren ten behoeve van het pijpleidingtransport. Bij olieproductie wordt productiewater en gas van de olie afgescheiden. Emissie van restgassen in de behandlungsprocessen gebeurt doorgaans via het daarvoor bestemde vent system. Daarin worden van diverse (sub)bronnen vrijkomende restgassen verzameld en gekanaliseerd in de atmosfeer gebracht. In sommige gevallen worden bij olieproductie de restgassen verbrand met een fakkel. Naast de gekanaliseerde emissies zijn er op diverse punten in het proces kleine lekkages bij flenzen, pompen en appendages welke ter plekke naar de atmosfeer emitteren. Dit zijn de zogenaamde lekverliezen ofwel diffuse emissies. Ook zijn er ademverliezen uit opslagtanks. Tot slot vinden incidenteel gaslekkages plaats door gepland onderhoud en door bepaalde onvoorziene omstandigheden. Deze laatste worden geanalyseerd, gekwantificeerd en gerapporteerd aan SodM en in het eMJV.

Ondersteunend aan de olie- en gasbehandeling zijn er stookinstallaties in werking voor de aandrijving van generatoren en compressoren. Ten behoeve van gasdroging zijn er fornuizen in gebruik, waaronder OVC's: een speciaal type fornuizen die gestookt worden op restgassen die afwijken van standaard gas. De uitlaatgassen van deze machines kunnen door onvolledige verbranding methaan resten bevatten.

Van alle onderscheidenlijke bronnen in de hierboven beschreven productieprocessen is een overzicht gemaakt. Nogepa heeft daarvoor gebruik gemaakt van het rapport "Cold venting and fugitive emissions from Norwegian offshore oil and gas activities(M-515/2016)" opgesteld door AddEnergy uit Noorwegen, aangevuld met enkele eigen specifieke bronnen uit de Nederlandse situatie.

2. RAPPORTAGE VAN METHAAN EMISSIES IN HET eMJV

In figuur 1 hieronder staat een weergave van de methaan emissies die door de Nogepe leden jaarlijks zijn gerapporteerd in het MJV. De daling in de grafiek laat zien dat in de loop van de tijd de methaan emissie is gereduceerd door de implementatie van reducerende technieken en het afnemen van de productie. De berekening van de onderliggende gegevens vond – zoals hierboven toegelicht - niet eenduidig plaats.

Figuur 1: historisch MJV overzicht van methaan emissies in de olie- en gasector in Nederland

Met de implementatie van het voorliggende bepalingenprotocol is een trendbreuk niet ondenkbaar. Om daar inzicht in te krijgen, zijn van enkele toonaangevende offshore installaties de gerapporteerde getallen over het jaar 2016 opnieuw berekend aan de hand van de nieuwe eenduidige methodiek.

2.1 Categorieën voor methaan emissies in de eMJV applicatie

In de module 'Lucht' van de eMJV applicatie, worden de emissies naar lucht door de operator gerapporteerd. Het gaat daarbij om zowel emissies van productie -installaties als van boorinstallaties. In deze module worden de emissies naar lucht van broeikasgassen, ozonlaagaantasting en verzuring gerapporteerd. Methaan emissies zijn afkomstig van stookinstallaties, flaring, venting and overige installaties (incl. diffuse emissies). Naast de emissies door de winning worden ook lucht emissies van de booractiviteiten.

e-MJV categorie	Beschrijving
1	CH ₄ door stookinstallaties t.b.v. olieproductie
	CH ₄ door stookinstallaties t.b.v. gasproductie
2	CH ₄ door flaring t.b.v. olieproductie
	CH ₄ door flaring t.b.v. gasproductie
3	CH ₄ door venting t.b.v. olieproductie
	CH ₄ door venting t.b.v. gasproductie
4	CH ₄ van overige installaties incl. diffuse emissies door olieproductie
	CH ₄ van overige installaties incl. diffuse emissies door gasproductie
5	Drilling & Well services

Tabel 1: indeling van de eMJV categorieën voor de rapportage van methaan emissies in de E&P.

3. BEPALING VAN METHAAN EMISSIES IN OLIE- EN GASPRODUCTIEPROCES

Om de methaan emissies in het eMJV eenduidig en transparant te rapporteren, heeft Nogepa voorliggend bepalingprotocol opgesteld aan de hand van de in hoofdstuk 1 beschreven methaan emissiebronnen en de rapportage modules in het eMJV.

Per mijnbouwinstallatie is geïdentificeerd welke bronnen methaan emitteren en welke methode wordt toegepast om die te bepalen. Daarbij gelden per eMJV categorie de volgende voorkeuren, zie tabel 2:

e-MJV categorie		Voorkeursvolgorde bepalingsmethodiek
1	CH ₄ door stookinstallaties t.b.v. olieproductie en gasproductie	1. Meten van specifiek methaan gehalte in uitlaatgassen
		2. EPA kental voor algemeen methaangehalte in uitlaatgassen
2	CH ₄ door flaring t.b.v. olieproductie en gasproductie	1. Meten van de flow (toevoer naar de flarestack)
		2. NeR BR E11 rendement torenfakkel >99%
		3. EPA kental voor fakkelrendement
3	CH ₄ door venting t.b.v. olieproductie en gasproductie	1. Meten gasdebiet naar ventsysteem en analyse van gassamenstelling
		2. Modelleren, processpecifiek
		3. Berekenen, algemene process standaard
4	CH ₄ van overige installaties incl. diffuse emissies door olieproductie en gasproductie	1. Leak, no leak benadering (LDAR): gericht meet- en maintenance programma op gehele installatie
		2. Differentiëren op kentallen: Vaste emissiefactoren per type flens/appendage
		3. Meetinstrumenten voor lokale metingen, bijvoorbeeld: FLIR-Camera/Ultrasoon
5	CH ₄ door boorinstallaties olie en gas	1. Meten van specifiek methaan gehalte in uitlaatgassen en gasdebiet naar fakkel
		2. NeR BR E11 voor fakkelrendement
		3. EPA fakkelrendement

Tabel 2: voorkeursvolgorde voor de bepaling van methaan emissies in de E&P.

De gehele bepalingsmethodiek voor methaan emissies is uitgewerkt in een Excel template. Daarmee kan voor elke individuele on-/offshore installatie aan de hand van relevante methaan emissiebronnen en de eMJV rapportage categorieën de meest geschikte bepalingsmethodiek vastgesteld worden. Met de uitkomsten van deze template kan de operator het eigen emissieprogramma afstemmen op het Nogepa bepalingprotocol voor methaan emissies. Rapportage in het eMJV gebeurt dan navolgbaar op de afgestemde uniforme methodiek.

In hoofdstuk 4 is een handleiding voor het invullen van de template opgenomen. Hieronder volgt eerst een overzicht van de uitgangspunten.

3.1 Uitgangspunten bij eMJV categorie ‘stookinstallaties’

Het begrip ‘stookinstallatie’ is wettelijk gedefinieerd in artikel 1.1 van het Activiteitenbesluit:

“*stookinstallatie*: technische eenheid waarin brandstoffen worden geoxideerd ten einde de aldus opgewekte warmte te gebruiken;”

In de olie- en gassector worden stookinstallaties gebruikt voor diverse toepassingen, zoals weergegeven in tabel 3:

Type stookinstallatie		Toepassing
1	Gasturbine	1. Depletiecompressie
		2. Electriciteitsopwekking
2	Gasmotor	1. Electriciteitsopwekking
		2 Depletiecompressie
3	Dieselmotor	1. Electriciteitsopwekking
		2. Aandrijving van hijskranen of pompen
4	Fornuis, gestookt op standaard gas	Gasdroging (regeneratie van droogmiddel (MEG/TEG))
5	OVC (Overhead Vapour Combustor), gestookt op restgassen	Gasdroging (regeneratie van droogmiddel (MEG/TEG))

Tabel 3: Toepassingen van stookinstallaties in de olie- en gassector

In de uitlaatgassen van stookinstallaties kan methaan voorkomen als gevolg van onvolledige verbranding van de brandstof. De concentratie wordt bepaald met uitlaatgasmetingen, bijvoorbeeld conform (NEN-EN-13526) en uitgedrukt in brandstofverbruik (g/GJ), zodat aan de hand van de gemeten methaanconcentratie en het brandstofverbruik de methaanvracht wordt vastgesteld.

Een tweede mogelijkheid om de methaan uitstoot van stookinstallaties te bepalen is het gebruik van een kental voor de methaanuitstoot. Daarbij wordt gebruik gemaakt van waarden die gebruikelijk zijn per soort en omvang stookinstallatie, gerelateerd aan het brandstofverbruik. Deze waarden zijn gestandaardiseerd en algemeen toepasbaar op het soort stookinstallatie. Binnen Nogepa is afgesproken om voor deze kentallen aan te sluiten bij de standaarden uit de olie- en gassector, vastgelegd door het ‘American Petroleum Institute’ (API): zie tabel 4 voor een overzicht. Indien in de toekomst andere kentallen beschikbaar komen, kunnen de huidige EPA kentallen in dit protocol daardoor vervangen worden, zodat de gehele branche dezelfde actuele getallen toepast.

Type stookinstallatie		API-kental [g CH ₄ / ton brandstof]
1	Gasturbine	168
2	Gasmotor	28000
3	Dieselmotor	178
4	Fornuis, gestookt op aardgas	47
5	OVC (Overhead Vapour Combustor), gestookt op restgas	47

Tabel 4: Kentallen voor methaanemissie door stookinstallaties in de olie- en gassector

3.2 Uitgangspunten bij eMJV categorie ‘flaring’

Bij flaring worden de in het proces verzamelde restgassen verbrand om ongewenste componenten te vernietigen. Dit leidt tot een significante reductie van methaanemissie. De hoeveelheid gas die naar de fakkel wordt geleid, wordt gemeten met een meetinstrument zoals een orificemeter met een meetonzekerheid van circa 10%. Ten aanzien van fakkels op landlocaties stelt de NeR een ontwerpverbrandingsrendement van minimaal 99%, voor de weinige fakkels in de offshore productie wordt deze norm ook aangehouden. Van de overblijven 1%, die onverbrand de atmosfeer in gaat, wordt de hoeveelheid methaan vastgesteld aan de hand van de lokale gascompositie (70 - 95% methaan).

Het fakkelen van restgassen in de Nederlandse offshore olie- en gasproductie komt echter sporadisch voor. De NeR BR E11 merkt daar op blz. 6 over op:

“Fakkelinstallaties zijn bij in zee geplaatste gaswinningsplatforms niet gebruikelijk; in plaats daarvan worden ventsystemen toegepast.”

Het in paragraaf 1.1 genoemde fakkelen tijdens het testen van een put op een booreiland is vergelijkbaar met het affakkelen van procesgassen, echter met grotere volumes. Dit wordt hieronder verder uitgewerkt in paragraaf 3.5.

3.3 Uitgangspunten bij eMJV categorie ‘venting’

Bij venting worden de in het proces verzamelde restgassen verzameld in een ventsysteem en gekanaliseerd op een hooggelegen punt (ventstack), circa 40 meter boven het platform naar de atmosfeer afgelaten. Vanwege variërende drukken in het proces zijn er een lage (LP) en een hoge druk (HP) ventsysteem aanwezig. Er zijn ventstacks waarin het debiet ventgas wordt gemeten met een meetinstrument zoals een thermische massameter of een ultrasoon instrument. Deze zijn gekalibreerd op het reguliere ventgas debiet met een meetonzekerheid van circa 10%. Bij het drukvrij maken (incidentele emissies, blowdown) van de installatie zijn de debieten aanzienlijk hoger, dikwijls buiten het meetbereik van het meetinstrument. In zulke gevallen kan aan de hand van actuele systeeminhoud en -drukniveau's een blow-down volume worden berekend.

Het kwantificeren van ventgassen gebeurt ook wel zonder meetinstrument, doormiddel van modellering aan de hand van processpecificaties zoals druk, inhoud, stromingssnelheid etc. In zulke gevallen wordt door een overzicht van de bronnen opgesteld, waaruit de totale methaan emissie wordt bepaald.

Naast het centrale LP en HP systeem, worden op diverse locaties kleine stromen ventgassen afgelaten via kleinschalige kanalen. Te denken valt aan ademverliezen van dieseltanks, compressor afdichtbussen (seals) en skimmers. Deze kleinschalige bronnen zijn nauwelijks te kwantificeren vanwege de mate van onregelmatigheid in gasaanbod.

3.4 Uitgangspunten bij eMJV categorie ‘overige installaties incl. diffuse emissies’

De categorie ‘overige’ installaties betreft een restpost in de eMJV applicatie. Hieronder worden tevens onverhoopte gaslekkages gerapporteerd welke als incident zijn gemeld aan SodM. Bij dergelijke meldingen wordt aan de hand van druk, tijdsduur en uitstroomopening de gaslekage gekwantificeerd.

Zoals in paragraaf 1.2 toegelicht zijn er op diverse punten in het proces kleine lekkages bij flenzen, pompen en appendages. Dit zijn de zogenaamde lekverliezen ofwel diffuse emissies welke niet gekanaliseerd hun weg naar de atmosfeer vinden.

Een goede manier om de totale hoeveelheid gas die diffuus weglekt te bepalen is de zogenaamde “leak – no leak” methode: ook bekend als “leak detection and repair” (LDAR). Kort gezegd is dat een combinatie

van het bepalen van lekverliezen aan de hand van het aantal flenzen, appendages, kleppen etc onder de heersende procescondities (druk en inhoud), materiaalsoorten (pakkingen, metaalsoorten) etc in relatie tot specifieke kentallen. Aan de hand van het LDAR protocol wordt de hoeveelheid diffuse emissies vastgesteld zonder dat sprake is van een daadwerkelijke lekkage.

Vervolgens wordt periodiek met apparatuur naar lekkages in het systeem gezocht. Dat vindt plaats met ultrasoon of infrarood apparatuur, conform de EPA methode 21 waarmee tevens de omvang van een gevonden lekkage kan worden vastgesteld. De EPA methode 21 is nadrukkelijk niet bedoeld voor het kwantificeren van de totale diffuse emissies. Het totaal van de vastgestelde lekverliezen wordt aan de hand van de gascompositie vertaald naar methaan emissie en in het eMJV gerapporteerd.

3.5 Uitgangspunten bij eMJV categorie 'boorinstallaties'

Hierboven is al toegelicht dat bij booractiviteiten methaan vrijkomt in de uitlaatgassen van de stookinstallaties en bij het fakkelen tijdens puttesten.

De bepalingsmethodieken zijn identiek aan de methodes zoals hierboven beschreven in de paragrafen 3.1 (stookinstallaties) en 3.2 (flaring).

Het debiet van testgas dat naar de fakkel wordt geleid, wordt bepaald met een meetinstrument, zoals een orifice meter welke grote debieten kan bepalen. De meetonzekerheid ligt daarbij op circa 10%.

4. HANDLEIDING BIJ BEPALINGSPROTOCOL METHAANEMISSIONS

Het bepalingsprotocol om methaan emissies te bepalen en eenduidig te rapporteren in het eMJV is uitgevoerd in een Excel template (“Bepalingsprotocol eMJV methaanemissions_template.xlsx”). Met behulp van de template kan per platform specifiek worden bepaald welke methaan emissiebronnen aanwezig zijn, op welke wijze de methaan emissies worden gekwantificeerd en in welke eMJV categorie deze gerapporteerd moeten worden. De template bestaat uit vijf werkbladen, zoals hieronder in tabel 5 is weergegeven:

	Werkblad	Toelichting
1	Intro	Voorblad met overzicht van de te nemen stappen binnen het bepalingsprotocol. Hier kan onder andere de operator worden geselecteerd en het betreffende platform worden aangegeven.
2	Emission reporting overview	Overzicht van de voorkeursvolgorde van emissie bepaling, inclusief links naar de benodigde documenten.
3	Reporting scheme	Een duidelijke weergave van de beschikbare emissiebronnen, georganiseerd in e-MJV-categorieën en de rapportagevolgorde van deze emissies met de benodigde emissiefactoren. Selecteer de gebruikte rapportagemethode, de omschrijving verschijnt automatisch.
4	AP-42 CH ₄ factor tables	Weergave van de gehanteerde kentallen voor methaanemissions per bron
5	Laws and regulations	Overzicht van Nederlandse wetgeving op het gebied van methaan emissies.

Tabel 5: Overzicht werkbladen van het bepalingsprotocol methaan emissies

Van de werkbladen 1 t/m 3 volgt hieronder een instructie om per platform tot de juiste bepaling van de methaan emissies te komen ten behoeve van rapportage in het eMJV. Zie kleurenlegenda voor specifieke velden. De werkbladen 4, 5 en 6 bevatten achtergrondinformatie over de gehanteerde EPA kentallen, doorberekening en wet- en regelgeving.

4.1 Werkblad 1: Intro

	A	B	C	D	E	F
Fill in:		Select operator name from dropdown list		legenda		
Operator:		Select...			invullen	
Inrichting:		naam platform of inrichting			doorverwijzing	
Density [kg/m ³]:		x.xx			berekende waarde	
LHV [MJ/Nm ³]:		xx.xx			achtergrond info	

1. Sla per platform of inrichting een afzonderlijke template op, zodat de lokale situatie specifiek wordt vastgelegd. Selecteer de operator en geef de naam van het betreffende platform of inrichting in. Voer ook de dichtheid en calorische waarde (Lower Heating Value/LHV) van het toegepaste fuelgas in. Aan de hand van het resultaat kan de operator het emissieregistratie systeem overeenkomstig aanpassen ten behoeve van eenduidige rapportage van methaan emissies in het eMJV.

4.2 Werkblad 2: Emission reporting overview

2. Bovenaan in rij 1 t/m 10 staat een overzicht van de eMJV categorieën voor de rapportage van methaan emissies.
3. Daaronder in rij 14 t/m 29 staat per eMJV categorie aangegeven wat de voorkeur is om de betreffende methaan emissies te bepalen. Via een link kan de bepalingsmethodiek geopend worden.

4 Emission reporting based on e-MJV categories	
6 e-MJV categories	Reporting method sequence
7 CH4 door stookinstallaties	1. Meten
8	2. EPA
9	
0 CH4 door flaring	1. NER
1 <i>Metten van de flow (toevoer naar de flarestack)</i>	2. EPA
2	
3 CH4 door venten (gekanaliseerd beoogd afvoeren)	1. Meten
4	2. Modelleren
5	3. Berekenen
6	
7 CH4 door diffuse emissies	1. Leak, no leak benadering
8	2. Differentiëren op kentallen
9	3. Meetinstrumenten
0	
1	

4.3 Werkblad 3: Reporting scheme

4. Per platform wordt een template ingevuld. In werkblad 3 vindt per platform de daadwerkelijke selectie plaats van de onderscheidenlijke methaan emissiebronnen die zijn weergegeven in de rijen 2 tot en met 90. De filterfunctie is actief, zodat eenvoudig gezocht en geselecteerd kan worden. In de kolommen D, E en G (blauw gearceerd) moet een keuze aangegeven worden. De kolommen J en K (oranje gearceerd) geven na het invullen de te hanteren bepalingsmethodiek weer, waarmee de operator in het bedrijfsinterne registratiesysteem de methaan emissies moet bepalen. In het geval dat meerdere methaan emissiebronnen via het HP of LP ventsysteem worden afgelaten, kan dit worden aangegeven in kolom G.

Kolom	Onderwerp	Toelichting
A	Operator	Wordt automatisch ingevuld vanuit werkblad 1. Intro
B	Inrichting	Wordt automatisch ingevuld vanuit werkblad 1. Intro
C	eMJV categorie	Weergave van de betreffende eMJV categorie voor rapportage van methaan emissies
D	CH ₄ emissie bronnen	Hoofdbron van methaan emissies in het olie- of gasproductie proces, bijvoorbeeld "dry compressor seals"
E	CH ₄ emissie sub-bronnen	Subbron van methaanemissies, ter specificatie van de hoofdbron, bijvoorbeeld "primary seal, secondary seal en intermediate leakages"
F	Aanwezig op platform?	Aanduiding of de betreffende methaan emissie bron/subbron op het platform aanwezig is.
G	Bepalingsmethode	Aan de hand van de bepalingsvolgorde kan hier een keuze geselecteerd worden voor bijvoorbeeld "meten" of "EPA" (drilldown)
H	Beschrijving	Toelichting en achtergronden bij de geselecteerde bepalingmethode
I	Route ventgassen	Aanduiding waar de betreffende restgasstroom heen geleid wordt, zoals ventstack, uitlaat, OVC, etc (drilldown)
J	Beschrijving	Vrij tekst veld waarin operator de specifieke situatie toelicht.
K	Meetonzekerheid	Vrij tekst veld om de beschrijving van de meetonzekerheid te vermelden
L	Kental	Waarde van het specifieke kental dat wordt overgenomen in het emissieregistratiesysteem van de operator
M	Unit	Eenheid bij het kental

Tabel 6: Overzicht kolommen in het reporting scheme

Na het invullen van werkblad 3 is er een goed overzicht van de relevante methaan emissiebronnen op het betreffende platform, in welke eMJV categorie deze gerapporteerd moeten worden en de wijze waarop de emissie bepaald wordt. Aan de hand van deze uitgangspunten moet de operator het bedrijfsinterne milieu registratie systeem zodanig inrichten, dat de totstandkoming van de emissiegetallen consistent is.